

РЕШЕНИЕ

№ 3758

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2742** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. П. Т., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощник адв. О., против решение от 26.01.2021 г., постановено по НАХД № 16375/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0002282/05.11.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) на Т. П. Т. е наложена глоба в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008г., издадена от министъра на транспорта.

Въведени са оплаквания за неправилност на решението с аргумент, че касаторът има удостоверение за професионална компетентност за извършване на превоз на пътници, а към момента на проверката, не е разполагал единствено с изискуемата от закона карта за квалификация на водача. Т. настоява, че се касае за маловажен случай, а наложеното административно наказание „глоба“ в размер от 2000 лева е непосилна за него. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – РД „Автомобилна администрация“ С. не ангажира становище по делото. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение, районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 23.10.2020 г., около 10:00 ч., инспектор В. С. от РД „АА“ – С., извършил проверка на касатора Т. Т., който като водач на автобус „Пежо Боксер“, с рег. [рег.номер на МПС] , се намирал след пл. „Л. мост“ с посока на движение Централна гара, на [улица]. Водачът извършвал обществен превоз на пътници с лиценз № 00799 по допълнителна вътрешна линия № 11 от[жк]до „Л. мост“, съгласно пътен лист № 0068103, от същата дата -23.10.2020 г. При проверката било установено, че Т. не притежава карта за квалификация на водача и представил карта № P126219, валидна до 05.01.2018 г. Провереният С. съставил на Т. АУАН № 279573/23.10.2020 г. за извършено нарушение на чл.2, ал.1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г., издадена от Министерство на транспорта. Т. депозирал възражение срещу АУАН, в което заявил, че е подал заявление за издаване на карта за квалификация на водача за превоз. Въз основа на съставения АУАН, директорът на РД „АА“ С., издал обжалваното Наказателно постановление № 42-0002282/05.11.2020 г.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са съставени/издадени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Нарушението е установено по несъмнен начин, не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

Съдът подробно е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Удостоверение за професионална компетентност на водача Т., валидно към датата на проверката, не е представено на административния орган въпреки че в обясненията си пред актосъставителя касаторът сочи, че не го носи в себе си. Въпреки този пропуск, дори и да представи валидно удостоверение в рамките на проверката, Т. като водач, извършващ обществен превоз на пътници, следва задължително да притежава карта за квалификация на водача за превоз, която удостоверява, че е преминал задължителен курс за тази професионална квалификация, и която е със срок на годност от 5 години, след изтичане на който водачите преминават задължителен опреснителен курс, без който не могат да упражняват съответната професия, съобразно изискванията на чл.2 от Наредба № 41 от 4 август 2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация. Касае се за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 4.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и

за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация (Наредбата). Наредбата е издадена от министъра на транспорта на основание чл. 7б, ал. 5 и чл. 7г, ал. 4 от ЗАВП. Съгласно сочената норма водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории С1, С1+Е, С, С+Е, D1, D1+Е, D или D+Е, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози или превози за собствена сметка, трябва да притежават карта за квалификация на водача. В случая не е спорно, че лицето е извършвало обществен превоз на пътници с управляваното от него МПС, като притежава свидетелство за управление на МПС за категория D. При това положение водачът на МПС е субект на задължението по чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а именно – да притежава карта за квалификация на водача.

Неоснователни са доводите на касатора за маловажност на нарушението. Настоящата инстанция споделя мотивите на въззивния съд по този въпрос, а именно, че към датата на извършената проверка – 23.10.2020г., водачът е представил карта, чиито срок е изтекъл през 2018 г., което означава, че същият е преминал през задължителното обучение за водачи на обществен транспорт през 2013 г. – 7 години преди проверката. Управлението на МПС е правно регламентирана дейност с висок риск както за водача, така и за пътниците и пешеходците, което безспорно налага периодични обучения и тестове за правоспособност, които се удостоверяват именно с предвидените от закона документи за правоспособност, какъвто документ представлява картата за квалификация на водача. Този вид нарушения са формални, на просто извършване, поради което не следва да се преценява дали от тях са настъпили вредни последици. В случая липсват обстоятелства, от които да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което лицето е санкционирано, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, XVII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.01.2021 г., постановено по НАХД № 16375/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

